

Efterat Taarnet i 1881 var udsat til Restaurering, blev det i 1886 ombygget med en Bekostning af 15,463 Kr., hvortil kom andre nødvendige Arbejder til et Beløb af 4,966 Kr. Kirkens Gjæld er nu 26,700 Kr., der forrentes med 4 pCt. og afdrages med 1 pCt. Til at dække disse aarlige Udgifter i Anledning af denne Gjæld, er der i 1886 paalignet Menigheden 1,746 Kr. 80 Ø. og i 1887 1,324 Kr. 40 Ø. Kommunen har 291 Ød. almindeligt dansk Hartkorn, og dens samlede kommunale Udgifter have i de sidste 6 Aar gjenemsnitlig været 5,500 Kr., saa at den ovennævnte Ligning paa Menigheden har været henholdsvis 32 og 24 pCt. De større Eiendomme fra 1 Ød. Hartkorn og derover kunne efter Skatteligningen anslaaes til en Værdi af høist 2,163,000 Kr. med en Gjæld af 1,094,000 Kr., og for de mindre Eiendommers Vedkommende er Forholdet næppe bedre. De ved Kirkebygningen paadragne Udgifter ere derfor saa sølelige, at de næsten overstige Kommunens Kræfter. Det angives, at af de 32,757 Kr., som Kirkens Ombygning har kostet, hidrøre mindst 6,500 Kr. udelukkende fra kunstneriske og arkitektoniske Hensyn, hvortil der af Bornholms Kirkefond blev ydet som Gave 500 Kr. De andrage nu om, at der til Hjælp til Kirkens Istandsættelse, i Lighed med hvad der i sin Tid er tilstaaet flere Kirker i Sjælland og Østerrarie Kirke, blev dem tilstaaet et Statstilskud paa 6,000 Kr.

Da Udvalget antager, at flige Diemed bør afholdes af de Kirker, som eie sig selv, foreslaas Andragendet forsaavidt henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

99. Fra Enken efter Stabssergent F. Hammer, P. M. Hammer af Aarhus om Understøttelse. (Indbragt den 14de Marts 1889 af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds, Pingel.)

Andragerinden bemærker, at hendes Mand efter et langvarigt og haabløst Sygeleie døde den 4de Oktober f. A., efterladende hende 5 Børn, af hvilke 1 er konfirmeret, de 4 i en Alder fra 12 til 6 Aar. Foruden en Pension paa 173 Kr. 80 Ø. aarlig har hun kun Renten af en Livsforsikring paa 2,000 Kr., altsaa i Alt 253 Kr. 80 Ø. at leve af; da hendes Helbred ikke tillader hende at paatage sig anden Gjerning end at passe sit Hus og Børnene, vil hun ikke med dette Beløb kunne staae til Livets Ophold, uden at maatte angribe den ovennævnte Kapital, hvorved hendes aarlige Indtægt tilsidst vil blive indskrænket til hendes Pension. Indtil Videre har en Forening tilsaagt hende fri Skolegang for de ukonfirmerede Børn. Hun andrager derfor om Rigsdagens Bistand til at erholde en aarlig Understøttelse, saalænge Forsørgelsespligten overfor Børnene paahviler hende. Et ligegyldende Andragende er indgivet til Krigsministeriet.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

100. Fra Aftægtsmand Chr. Pedersen (Thise) af Randbæk om forhøiet Invalidforsørgelse. (Indbragt den 19de Marts 1889 af Folkethingsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds, Bertelsen.)

Andrageren angiver, at han i Slaget ved Fredericia blev saaret af 2 Kugler, af hvilke den ene endnu ligger $\frac{1}{2}$ Tomme under hans Hjerte og navnlig, efter som han bliver ældre, volder ham flere Smertes. Den ham tillagte Invalidforsørgelse blev 1869 nedsat til 20 Kr.; men, da han i 1887 maatte afhænde et Hus, han eiede i Randbæk paa henved 2 Skjæpper Hartkorn, dels paa Grund af Gjæld, dels paa Grund af tiltagende Svagthed, mod en liden Aftægt og Husly paa Livstid, ansøgte han Invalidbestyrelsen, da Aftægten og hans Pension ikke var tilstrækkelig til at staae ham det Nødvendige til Livets Ophold, om Pensionens Forhøielse. Han modtog imidlertid det Svar, at, da det efter de foreliggende Oplysninger ikke kunde antages, at Følgerne af Læsionen i nogen væsentlig